

DÜSEVNI LISZT

Josip Klek poslanec

Črenšovci

Mészecsne verszke novine.

Vu ... al překmurszke evangelicsanszke sínorije
reditel i vödávník: Fliszár János, Murska Sobota.

Rokopiszí sze morejo v
::: Puconce posilatí. :::

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvänsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.
Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni liszt“ Puconci.

Pôt bláj'zensztva.

Piszao: HÁRI LIPÓT ev. p. dühovnik.

Blá'zeni szo oni lüdjé, steri vu szvoji nálepsi létaj, gda nyim mladoszt, zdrávje i nyihova szreca veliko veszeljé i radoszt szprávi, — ali szvojo düso z lübéznosztí dönok k najvisisój Dobróti zdignejo. Mi vszi iscsemo blá'zensztvo, mirovcino nase düse, 'zítek z Bógom, stero na rano gréhsnoga csloveka vrásztvo i bal'zam prineszé. Doszta lüdi iscse blá'zensztvo, ali ne nájdejo ga, ár ne poznajo 'zivocsega Krisztusa, ki vu formi vere, vüpanya i lübéznosztí naveke 'zivé vu szrdcaj pobo'z-ni lüdi.

Vera, vüpanye i lübézen! Trí rêcsi i vu nyih jeszte mir krsztsanszke düse, zadovolnoszt i vsza nasa 'zelénya i csüténya nájdemo vu té recsáj. Vera je fundament csisztoga morála. Brezi toga vmerjé vszáka dobra jákoszt. Pred nemorálnov düsov 'zítek nema visisega cíla, ne pozna nikaj szvétoga, vsze ka je lépo i odíceno, tiszto szamo za szvoja zemelszka nemorálna csüténya goripontica. Pa cslovecsa düsa vu vszákom meszti Bogá more iszkati.

Vszáki zrász, vszáka ró'zica na zemli nam pripovedáva od módroga i dobroga Bogá. 'Zé vu indasnyem vrémeni szo lüdjé szvoja szrdca k Bógi zdignoli, vu nyem szo najslí sztálen mir vu vszákom premi-nyáványi 'zítka.

Vera i lübézen nász krepí vu nasem vadlúványi i naprêpomága naso bláj'zenoszt

na etoj zemli rávnotak, kak ednok vu nebeszkom králevsztví. Nasega 'zítka cíl more biti popoineszt i delo za Krisztusovo králevsztvo, do toga pa szamo z pomocsjöv csisztoga morála, vere, vüpanye i lübéznosztí pridemo. Csi nemamo vüpanya, tak tüdi nemamo níksega cíla. Vüpanye otávla nase nevole, pomiri nász vu 'zítka boji i vu veszeljé obdr'zí naso düso.

I k tomi sze prikapcsi lübézen, stero je najvisisi morální zákon. »Lübi Goszpodnoga Bogá tvojeja z cêloga szrdcá tvojeja i z cêle düse tvoje i z cêle mócsi tvoje i z cêle pámeti; i blíznyega tvojeja, líki szamoga szebé« (Luk. 10. 27.). Té recsi je nas Zvelicsitel pravo i z tém nam je na znánye dao, ka vu szrdcaj etaksi lüdi prebiva Bo'ze králevsztvo.

Oh kakse plemenito, lépo i bláj'zeno obcsüténve je lübézen próti nasim blíznyim. Vu steroga csloveka szrdci sze tá lübézen bliszkece, on neszrecsen, nebláj'zeni niggdár nemre biti; ár lübézen ono szpodobnoszt má, da nigdár ne racsuna i tüdi záto sze nigdár ne vkani. Szamo z pomocsjöv medszebne lübéznosztí zadobímo popoineszt, stero kak lüdjé, léko zadobímo; z tem szí szprávimó düsevno plemenitoszt, tó vmorí grêh i hüdôbo.

Brezi vere, vüpanya i lübéznosztí je 'zítek prázen i púsztén. Sto ne vé lübiti, on je 'ze morální mrtvec. I sto kém globse, kém isztinése zná lübiti, tém bole plemenito szrdce prebiva vu nyem. Záto pa

bojdimo vszi odkritoszrdcni, ver-
ni i pobožni i tak tüdi blájze-
ni osztánemo.

Dnévi, lëta nasa tecsëjo,
premiyávajo sze i tüdi nam
zmenkávajo nasa zemelszka vü-
panya i zelëmo eden drügi 'zifek.
Csi szmo sztanovitno ver-
vali vu Bôgi, csi szmo sze vü-
pali vu nyegovoj brezkoncsnoj
szmilenoszti, csi szmo lübili nye-
ga i nyegova sztvorjënja, tak
szmo lëko gvüsni, da kak nam
je pomágao i kak nasz je brá-
no na etoj zemli, naj blájzeni
bodemo, tak nasz po szmrüti tüdi
vu szvojo vekivecsno miloscsö
goriprimle.

Evangelicsanszki kalendari za 1928. leto

je 'ze zgotovleni. Dobí sze pri vszá-
kom evang. dühovniki i v vszákoj
trgovini. V-nyem szo razlicsna lëpa
cstenyá i doszta lëpi këpov, záto naj
nebode niedne evang. hi'ze, stera ne-
bi mëla té kalendari. Kosta pa szamo

8 dinárov.



Dr. POPP FILIP

Podlíztek.

Szam goszpodin Bôg je ji prineszao, g. dühovnik!

(Gori precsteto v-Szobotskoga ev. 'zenszkoga
drüztva po poldnésnyom verszkom zvecsarki po
goszpë dr. Musterci 1927. márt. 27.)

Te dobroga szrdcá sztári dühovnik je od
mladoszti mao segö meo gori poiszkati posze-
bne familie i szpoznávao nyí domácsi 'zifek. Tak
da bi ga szam Bôg poszlaö i zravnaö, naj k-etoj,
ali ovoj hi'zi notri poglédne, gde je na nyegov
tanács, tröstanye ali pa káranje rávno velika
potreböcsa bíla. Szam Bo'zi düh ga je pripelao
i k-etoj familii, od stere domácsëga 'zifka dnez
gori cstenyé namënim drüzati i pri steröj pôti je
obbarvao szvojoj szvétoj materi cërkvü zablod-
jene düse i na dobro pôt povrno.

— Dober dén Bog dáj, Jüdka gmajnarica!
— Szam goszp. Bôg je ji prineszao k-nam! Bôg
dáj nyim tüdi, goszp. dühovnik. Z-etimi recsmí
je prijëla med dverami sztojécsa familie mati
notri idöcsëga dühovnika i nyéni prvle globoko
v-míszli vtönyeni obráz sze je na ednök na ra-
doszt razvédro. Rávno tak, da te v-pögübeli bo-
döcsi vára gvüsnoaga oszloboditela szvojeaga.

— Prav máte gmajnarica, uprav me je
szam Bôg nadigávao, naj dnez k-vam pogléd-
nem i nikak nebi mogao tó pôt nadale odvüzti
— tak szem csüto odznötra — ka li zdá mo-
rem idti. — Mogöcse jeszte tákse delo eti, zná-
bidti zablodjena düsa, stero Bôg po meni scsé
na dobro pôt pripelati.

— Rávno záto szem právla, drági dühov-
nik, ka je ji szam Bôg poszlaö, ár on zná náj-
bole, vu kaksoj nevarnoszti je dnez hi'za nasa,
i szvojeaga vernoga szlugo te posle k-nam, gda
tö za nájpotrebneše szpozna.

Nase sinyorije szpráviscse.

4.) Sinyôra létno naznanenye od 1926. szept. do 1927. jun.

Mojega naznanenya prvi punktum ná bode szpômenki poszvetseni z-odícsonoga preminôcsega vréména. Pred trísztô létmi, 1627. juniusa i juliusa mêszece je Letenyei Stevan csepregszki sinyôr vu tûváristvi Terbocs Jánoša Gornye Lendavszkoga ev. dûhovnik-sinyera i Zvonarics Stevan dûhovníka (z-Cenka) eti v-nasoj sinyoríji cêrkevno vizitáció dr'zao. Vöposzlana komissia je porédi eti vsze bodôcse evang. gmajne goripoiszkala i od nyf sztáve popolen protukolom vzéla gori.

Od trísztô lét mao je eti nasa ev. szv. mati cêrkev doszta, jáko doszta zgübila; ali oni protukulomi szo z-Bo'ze szkrbnosztí obarvani i v-tô z-mrákom pokrito vrémen csúda vréden poszvét vréjeo i razvedríjo je. Tê z-velkov szkrbnosztíjov zgotovleni protukulomje nam glászijo, ka szo eti 'zivôcsi nasi ocsácsi z-vrêlostíjov vzéli gori vu Krisztusovom evangeliomi popiszane verszke prace, ár szo pred 300 létmi eti vsze one gmajne, cerkví i knyim szlihsécsa imánya, farovje, stere szo zdá vu kath. rokáj, evangélicsanszke bilé. I csi bár szledí po tom groznom pregányanyi vere, szmo vsze tó zgübili, i csi bár, ka je v-etoj krajíni vise 50 lét evang cêrkvi nê bilô: dônok hvá-



D. Dôma osznovleniki med vcsenyom.

— Vê mi pa povête, dûsa moja, ka za nevôle máte? Mogôcse, ka vam goszp. Bôg po mojem poszlanyi pomocsti scsé.

— Já, kak naj zacsnem, drághi moj dûhovnik — kak nyim naj dam naprê — dôkecs eta v-szpôdní hram na konci dvorisca prídeva, gde szí moj mó'z rávno zdá z-dvôma cslovekoma od préksztáplanya zgucsáva. — 'ze miszlim sze tak szômníjo, goszp. dûhovnik, odkoj je moja velika bolezen i nevola!

— Razmím — znam gmajnarica, ali povête mi, ka sze je zgôdilo z-Stevanom, ka sze na tak veliki grêh — na osztávlanye vere naméni podati?

— Z-bratom 'ze vecs lét sztojécsi szrd i níkse drúgo zámerje i preercsénye z-gmajnszkim cêhmestrom, — je vzrok vszemi. Dûhovnik po dveraj szkloncka i notri sztôpi v hí'zo. Hí'zni vért (шлѣтѣ) sze malo zadrezne, ali záto prijétno

príme gosztá dûhovnika i doli ga poszadí pri sztoli k-ovima dvema cslovekoma (szvedokoma.)

— Kapa vidva za glásza szta prineszla, ali poszla máta, — obercsé 'ze dobro poznaníva mó'za — lehko zdá tûdi v-káksem prékpovrnýávanya poszli hodita?

— Zavadili szo goszp. vizíko postívani dûhovnik, — odgovorí te eden. Ná, je Stevan szôzved záto esze pôzvaó i oproszo, naj ídeva 'znyim k-goszpón dûhovniki za szvedoka i nazôcsi bodeva pri tom nyegovom vöoznanenye, ka on z-evangélicsanszkoga vadlíványa na r. katholicsanszko scsé sztôpiti. Ka zaká scsé tó vcsíniti, tó nyim on szam zná nájbole povedati.

— Bolí me dûsa, bolí me na szrdci drághi moj dûhovni ocsa — pregovorí Stevan gmajnar, — szrdcé me bolí, kak je tó 'ze ete szôszed povedao, ka szvojo vero morem osztaviti, ali ka sté sze má z-menom goditi, tó morem vcsi-

Ja Goszpodnami Bôgi vídimo, ka je zmo'zna Bô'za rama na nôvi 'zítek zbudíla evangelioma nevgaszécso iszkro, tak da lehto povêmo, ka szkoren pá teliko evangolicsanszki cerkveó mámo eti, kak pred 300 létmi.

Díka, hvála i csészt bojdi vísesnyemi Bôgi vu nebeszaj, kí je potézeno pravico znôva na 'zítek zbudí! Díka pred 300 létmi eti hodécj komissijí, stera je po gorivzétí protokulomaj na nase cêrkví z-preminôcsaga vrêmena tak veritea szpômenek nihála nam késznomi pokolênyi. Díka nasi ocsákov szpômenki, kí szo vu pregányanya teski hipaj nam obarvali te nájdrgsi dühoven kíncs, Krisztusov dráji csísztí evangeliom!!

2) Pôleg zdá'nyi sze szpômenmo túdi z-oni, stera je szmrt pozvála vö vu preminôcsem leti z-nasega serega na vekívecsen pocsínek. Kuzma Stevan domajnevski dühovník, nas sztári tíváris i patriarcha, koga negenyeni karakter szmo telikokrát obcsüdúvali, kí je 58 lét bio nepoménkani delavec vu goricaj goszpodnovi, t. l. májusa 8 ga vu 85 lét sztaroszti je tú nihao ete boja pun presztor i vu vekívecsni mír ládajocso domovino sze je preszelo. —

Doli je pokoseni i vu nebeszki skegyen szprávlení eden drúgi delavec nase sinyoríje: Csaplovics Ferenc vp. notáros, píconszke gmajne inspektor, kí je prêk 27 lét odprávlao vu gmajni na szébe vzéto pozványe. Tek. l. mar. 5-ga vu 83 lét sztaroszti je vu Bôgi vöpreminó. Ovekíve-

nimo escse Dr. László Kálmána, prvêsega nasega sinyoríje inspektora szpômenek vu nasem protokulomi, nasega hívsega dobrovolnoga podpornika, kí je tek. l. mája 16-tega nevedôcs z-náglov szmrtíjöv odhájao z-serega ti 'zívôcsi.



KUZMA STEFAN.

Vu Bôgi vöpreminôcsi verni delavci goszpodnovi, kí szo eti nad malim verni náideni, sze naj na véksa dela zovúpajo tam prêk vu onoj blá'zenesoj domovini. Blá'zeni bojdi nyihov szpômenek med nami do vekoma!

niti — ár szem sze napláci pred vno'zínov zakúno, da me je cêhmester nateliko ospotao, gda je pravo, ka szem cêrkevno dácsó escse nê plácsao i táksega csloveka nebi skôdilo vö z-evangolicsanszke gmajne brsznoti i nêpüszttí vu cêrkev. Pa z-bratom túdi za talinge volo sze 'ze dober csasz szrdíva, za steroga volo nemrem v-evang. cêrkev hoditi, szamo li te, gda je on nê tam, ár csi nyega tam zaglédnem, mojoj bo'zój szlú'zbi je preci konec, ár vrêjo vumeni csemérje. Tak de gmajna z-ednim zbo'z-nim placsníkom menyé méla, csi vö sztópim i z-bratom neva burkala eden toga ovoga vu cêrkvi, csi bom jasz poetomtoga, kaksté mi tesko szpádne, vu katholicsanszke cêrkev hodo.

— No, no, Stevan gmajnar! Nebôgajte tak nalehci csemérov glász — znajte, ka szo csemérje hídi tanácsnik. Bogajte bole bo'zo, vere nase récs, stera zdá po meni tó tanácsíva, ka

sze kak nájprve z-bratom vözmírta. Odpüszttí cêhmestri, kí vasz je zavolo cêrkevno daje tak nepremísleno ospotao. Nepozápte, ka vszák dén molécsi: grêhov odpüscsanye li tak zadobímo csi i mí odpüszttímo prôti nam v-grehsécsim, nê szamo szedem, — nego szedemdeszétszedemkrát.

Csi sze szrdíte, nepregrêste, szunce naj nezájde prvle, kak sze zmíríte. Nê tó zdrízte, ka szte nepremísleno vu csemerej vadlúvali, nego tó, ka szte tam vu bo'zój hí'zi, pred szvétim oltárom vadlúvali, ka od Bôga nigdar neodsztópite, csíszte práve evangolicsanszke vere nigdár nezavrzete. Vídíte, eto húdo namenyávanye je zrok vasega szrdcá boleznosti — tó vam ká'ze, ka Bôg pokastiga onoga, kí nyegovoga závezka krv z-nogámi klácsi ('Zid. XII.) pogübí ono, kí sze odtoga, ali od nyega odtúhíjo (78. 'Zolt.) Tó szí gmajnar rávno nemiszíte. Bole na tom bojdtite, da naso szv. evangolicsanszke vero z-famíliov

3.) Nôvi delavec sv. nase m. cêrkvi je Skalics Sándor, ki je dühovnikszta egzámjen doli djao i tek. l. májusa 8-oga je poszvetseni gori po viziko postlivanom Kapi Béla püspeki na dühovnikszta pozványe. Da je Hári Lipót D. Lendavszki p. dühovnik na vojásko vejo jan. prvoga notri pozváni, szem Skalics Sándora, te escse gori nê poszvetsenoga theologusa poszlao za docsasznoga, ki je do jun. 12-toga odprávlao v D. Lendavi dühovnikszta ôpravice. Teda je on tüdi na pô leta mogao notrirukivati. Tak zdâ pri dvöma gmajnama je dühovnika meszto prázno: V-Domajnsveci i v-D. Lendavi.



Partekova Bagár Emilia.

Jugoslovenszki gmajn vü paznoszt je na bláizenao preminöcsoga Wágner Gusztáv Adolfa meszto za cêrkevnooga krajinszkooga predszednika g. Dr. Popp Fülöp zagrabeckoga sinýora zvolila, ki je szvojo csészti tek. mëszeca 19. dnéva prékvzéó. Tô odebéranye nam szrdcá z-radosztjov má napuniti, ár vu Dr. Popp Fülöpi ednoga táksega mó'za postújemo, ki je nê szamo dobro poznani vu nasoj cêrkevnoj sztávi, nego vu kom ednoga pune mócsi i ambicie bodöcsoga delavca pozdrávlamo na nasem cêrkevnom pôli.

Növe delavce sv. nase materé cêrkvi z-szrdcá pozdrávlamo i na nyl ôpravice Bo'zi blagoszlov proszimo!

4. Neodlásana potreböcsa je nase sv. m. cêrkvi na nas jezík doli obrnyenoga Szv. písma zaöva vö stampacye. Po bláizenoga szpömenka Kardos Jánoša po nasem nájkésem pizáteli doj obrnyene Mo'jesovi 5 i Josue kníge szo do etíga mao szamo v-napiszki bilé. Tak z-verszke, kak z-pizátelszke sztráni je 'zelno bilö, da sze tô velike vrédnoszti presztávlanye od znicsenya obarje i za nasega národa medszebni kincs posztávi. „Düsevnooga Liszta“ redítelsztvo je gotovo bilö na ono, veliki áldov 'zelejöcse, gori dánye, ka Sztárooga zákona 6 prvi, na nas jezík doj obrnyeni knjig vö dá stampati tô formo, ka od 1925. decembra zacsétnomi vszákomi broji liszta prilözi z-toga presztávlanya eden árkus. Tak vszákomi napréplacsníki eden exemplár v-lasztnoszt príde.

navküp do szmrti zdr'zíte i escse vu szmrtnom boji lehko ercséte: »Zdr'zao szem vero, právo moje vadlúvanye, hodi Jezus, daj meni mojo koröno!«

— Tô zdr'zíte szöszed — pregovorí te eden göszt k-Stevani sze obrnovsi, — tô zdr'zíte, ka vam goszp dühovnik právjio. Ár jasz tüdi tak právim, ka néga hüsega csloveka, kak je on, ki szvoje vadlúvanye osztávi. Viste jasz li szamo za toga volo nepovrzema moje vere, pa bi, verte mi szrdcá placslúvao evang. l. császkooga vadlúvanya goridrzánanya dácsö, kaksté velka ona bila, da bi szamo evangelicsánec mogao grátati. Ár viste, za vidénye, za têlo v-etom nasem vadlúványi doszta jeszte, ali düh pri tê lehko od gládi veszne. Alí da szem sze v-tom národo, i gori zrászao, tomi szem sze pred Bo'zim lícem doli zavézao na cêli moj 'zítek. Z-postenyom ga ak osztaviti nemörem.

— No jasz tüdi zdr'zati scsém mojo vero pregovori Stevan navdüseno, gori sztáne proti dühovniki i dvöma szvedokoma sze obrnovsi, nadale ercsé: Zdâ pa nê na vösztoplenye bojdita vidva mojiva szvedoka, nego na tô, da vadlújem, ka szem ob'zalúvao szvoje namenyávanye — tô je tô vösztöpiti z-vere. Evangelicsanszke moje vero nigdár ne zatajim i pôleg premöcsi drügomi od nyé odsztöpiti nedopüsztim. Tako meni Bög pomori!

Famílie mati, ta pobo'zna tüvárisica Jüdka, dvá szvedoka i te sztári dühovnik, szo vszi Bögá pomöcs proszili na híznoga vértá, naj nyemi dá pomöcs tô oblúbo zdr'zati. Dühovnik ga je na tô opomíno, naj sze z-bratom escse mögöcse pred veesérom vö zmíri i cêhmestri odpüsztí, potom sze naklonivsi z-dvema mó'zoma je odhájao z-one híze.

Proti vécsari dühovnik vu ogradseki ho-

Zvón toga 500 exemplárov zôszeb, za kesznêso odajo, dá stampati.

Natô naszedüvajúčse poráčsam :

a.) Naj voli seniorátini gyülês „Düsevnoqa Liszta“ redítelsztvi za té idee v-'zíték posztávlanje zahválnoszt.

b.) Naj zravna sinyôrszki gyülês tak zváno *stampov nedelo dr'zánye*, gda sze verníki vu predgi z-predgance opomínati májo na toga branítelszkoga ro'zjá potrebcino, evangelicsanszki stampov podféranye i rászürjávanye. Naj sze táksega hípa vu gmajni offertorium dr'zí na stampov ekreplénye. Sinyôrszki racsunszki sztelec naj dú'zen bode vu szvojem létom racsunávanyi vöpokázati, kelko je na té cíl od poszebni gmajni notri prislo.

c.) Naj szkoncsa sinyôrszki gyülês, ka Kardos Jáncsa Szv. písma presztávka napiszek szkrbno obarje i drúgi napiszkov vküppobéranye zravna. Vsze té sze eto pôt vu sinyôrszkoj lísztnici (archivumi) májo vu obrambo polo'ziti.

5.) Szfialio je 'ze dober csasz po Angliskom biblinszkom tüváristvi 'ze vecskrát vödáni nas vendszlovenszki Nôvi zákón.

Vvnôgi, naimre v-Ameriki 'zivôcsi nasi ve-rebratje, iscsejo té szvéte kníge csesztô, ali zaman. — Po vecs prosnyaj k-koncovi májusa 3-ga je prisao k-meni imenüvanoga drústva poszlaník : Dr. Wilis (Weils) vszevucseliscsni profeszor biblinszkoga drústva baikánszkoga zasztôpniksztva direktor i navêdanye mi je dao, ka je imenüvano drústvo gotovo 5 lezero exemplárov stampati dati. Od nász teliko proszi szamo, da nase gmaj-

décsi zaglédne, ka Stevan gmajnar z-tüvárisicov z-ovkraj véski idôcs proti nyemi ide i z-radosztjov naznani, ka sze je z-bratom vözmíro i tak je szunce nê zaislo nad nyidva szrditosztjov! Z-polehsanim szrdcom i dúsov bodta hodila po etomtoga vu cérkev. Blagoszlovi ji goszpodin Bôg, da z-etaksim pregledávanyem goszp. dühovnik escse vnôge obarjejo od zablodjenosztí i obdr-lízjo je na dobroj pôti na szv. m. cérkvi potrd-jenye Bôgi na díko, nyim pa na dühoven mir, je pravo nadale Stevan. Lepô nyim hválim, pottom szta szí lehko nôcs 'zelela, dühovnik je vu dúsi sze radüvajúčsi glédao za mentüvanim gmajnarom, kak je z-blá'zenov tüvárisicov znô-va porodjeni domô híto k-hí'zi szvojoj.

ne gvüsní racsun prék vzemejo. Z-odnim me je gori pôzvao, naj nyemi naznanimo, vu kaksem píszki (z-literami) do stampali té vendszlovenszki Nôvi zákón?



GROF MIKLOS.

Pri etom punktomi naj szlobodno bode gori oproziti gyülêsa vsze kotrige, ali poszebno dâhovne tüvárise; naj poszedüjejo ino verosz-tüjejo, da szí vszâka famílija szprávi eden-eden Nôvi zákón. Z-tém poszvedocsimo, da známo, ka szo té kníge nas nájdrgasi kincs. Ali z-tém dámo nájosztresi odgovor onim, kí ponôviti namênijo on dávno doj pretecseni 'zaloszten híp, gda szo Krisztusov evangeliom, peszmene i molitvene nase kníge v-grmadaj 'z'érgali, kí escse i dnesz nabüdjávajo krsztseníke ete szvéte kníge v-ogen lücsiti.

Na litere gledôcs proszim gyülêsa szkoncsanye.

(Dale.)

Zadovolnost.

Jeszte e'n cvêt, e'n rêtko lêpi cvêt;
Sto ga szadio: oh blá'zena rôka!
Gde on cveté, tam je blá'zeni szvét,
Gde necveté, tam je sztáva môtna.

Lehko bi bilô nyega szpraviti
I dônok jih malo má tó vrêdnoszt;
Iscsejo ga, ali nê v-ísztni,
Té lêpi cvêtek je zadovolnoszt!

Nájvéksi tál ji v-toj mízli 'zivé,
Ka té cvêt tam pri tí zmo'zni raszté.
Oh blôdnost! Idi doj vu hêtico,
Li tam raszté, cveté on obílao.

Na sztrmci nevaren vihér sümf,
I té cvêtek vihéra netrpí,
Gingav je, tíhi mlácsen hlád 'zelej,
Steri navlehci vlecsé i hladí!

Nemiszli, ka ga tí nezadobís,
Sztvoritela szkrbna rôka míla
Je máli cêp szkrbno vcepíla vis
Notri v-szrdce csloveka vszákoga.

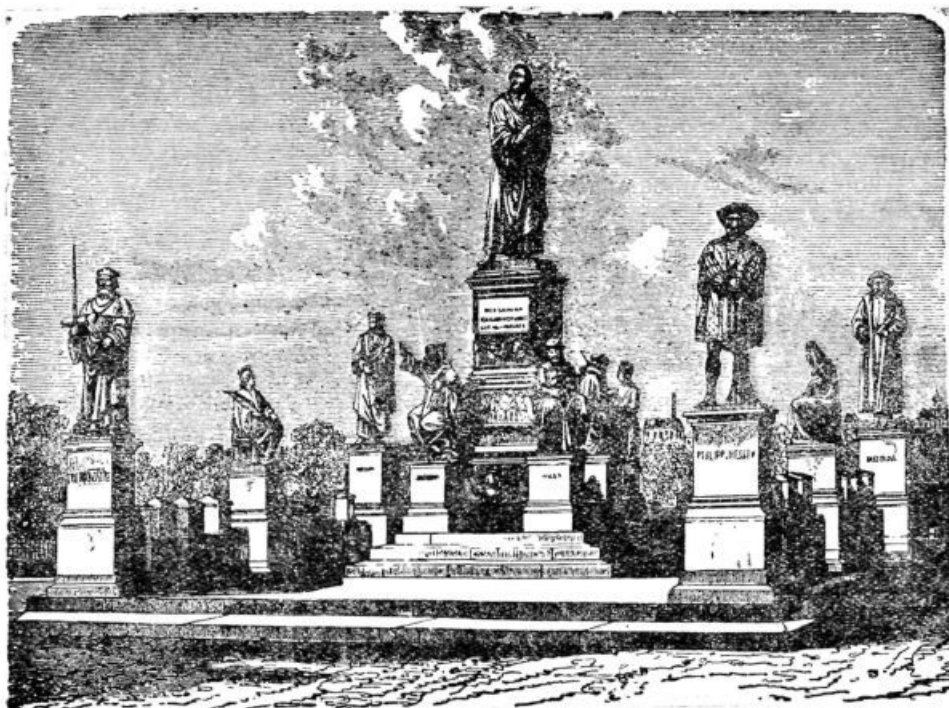
Tá cepíka li mlácsen zrák 'zelej,
Vöposzêhne v-szunca vröcsem plamnej:

Vcsi szi 'zelênye potihsávati!
Tak gvüsno más nyega zadobiti!

Neglédaj nigdár, kelko drügi má,
Bole premiszli: kelko jí jeszte,
Kim bi zadoszta bio li eden táí,
Ka nezadovolí cejlo tebé.

Csi bár eden vecs má, kak te drügi,
Ta potrebna vszigdár dobí vszáki;
Velki rászt 'zelê pune obláke,
Mála trávíca li kaplo rosze!

GYÖRI VILMOS.



Szpômenek vu Wormsi.

Batriven bobnyaros.

Gda szo sze Angle'zi bojnali z Napoleonom, je sau eden bobnyaros z nyí tábora proti vecséri malo na spancér, da bi szi ogledao okolico. Ne vedocs, kako je protivníka vojszka posztávlens, sze k-nyej prevecs priblí'za, i prle, kak to na pamet vzeme, ga obkólijo nyí sztrá'ze i pelajo k-francúzkomí povelniki. Té ga taki zacsne vágati kak naglejüvácsa.

»Niksi naglejüvác s nêszem«, odgovorí mladénc zbantüvan nad taksov tó'zbov.

»Ali szmem tak píitati, sto i ká szte? právi povelnik z-szmesnov lüánoszti'ov.

»Bobnyaros szem v-angleskoj szlüzbi«, odgovorí prestímáno mladénc.

Francúzki vojáki sze zanicslívo poszmejújejo i povelnik nescse vervati. Decsek v zadregi gléda zdá ednoga, zdá drügoga, ali pri nobednom ne zapázi níti trohíce táíjemánya, ali szmilüvanya. Vzem jo míszel to, da szo prijali naglejüvácsa.

Koncsno pripelajo mládoga zgráblenca pred szamoga caszara. »Dajte esze boben«, zapovê caszar. I potom velí: »Zdá, decsko, bobnyari mars!«

Mladénc príme bobén i bobnyari níkeliko marsov, vüpájöcs, da sze z-tem rësi nevarnoszti. Ali caszar ga vedno gléda nezadovolno. Potom velí: »Zdá bobnyari »nazáj!«

Mladénc malo premislüje, potem vrze boben na tla, povzdigne prestímávano glavo, gléda szrcsno caszari v obráz i odgovorí: »Nazáj, goszpöd? Ne vem, ká je tó. Angleski vojáki bí ráj mrlí, kak sli nazáj!«

Na caszarovom obrázi sze priká'ze prijazen szméh. Szrcsnoszt angleskoga vojaka nyemi jáko pravszpádne. Zapové, ka bobnyarosa vöpsztífo. Bobnyaros sze náđ tém celö lékne, ár priesakfúvao je, da'bo obszojen na szmrt za volo szvoji récsi. Povelník ga vzeze v szvoj sator i nyemi dá píszmo za nyegovoga generála, v-sterom nyemi gratuláliva na szrcsnoszt angleskoga vojáka.

Vszáki veren krsztsenik je tüdi voják Jezusa Krlsztusa. Kak taksi ne szmé nindri zoati, ka je „nazáj“. Nasa vodna récs more biti: Napré! Kaksekeli nevarnoszi, kaksikoli protivníci nasz okölvzemejo, ne szmemo nigdar zbe'zati, ali sze prékdati protivníki, níti zatajiti szvojega Krála, ki nasz je odkúpo. Morebiti mores, drági estiteo, prenásati szramotúvanye i oszmehávanye szvoji túvárisov pri deli ali pri pozványí, szvoje 'zlahte i drúgi znáucov, ali nicsesza i nikoga sze ne boj! Glédaj vüpjócs k-szvojemi povolníki Jezusi i ráj umri, kak li za sztopnyo názdruk sztöpis pred protivníkom. Nindri ne bobnyari »nazaj«! Veren bojdi do szmrti szvojemi Goszpodi, tak zgmágas i dobis koróno díke vu nebészaj. (E. T.)

Za okreplenye evangelicsanszke cérkvi sze bori

DÜSEVNI LISZT.

Bo'zemi králevsztvi, evangelicsanszkoj cérkvi vsini szlúzbo tisztí, steri nóvoga napréplacsníka szprávi Düsevnomi Liszti.

Krisztus etak právi onim, kí ga szamo z-vúsztamí dícsíjo:

Mester me zovéte, nescsete sze vcsíti,
 Poszvét me právite, nescsete za nyim íditi,
 Za pöt me ercséte, po nyé nehodite,
 'Zítek me právite i ne 'zeléte me,
 Tüdi za lépoga i nelübite me,
 Tüdi za módroga, a nebögate me,
 Vecsnoszt me zovéte, tá príditi nescsete,
 Goszpöd mi ercséte i neszlúzíte me,
 Miloszti ven tüdi, nevüpate sze v-meni,
 Zmo'zen mí gucsíte, neprestímate me,
 Za pravicsnogs tü', dönk sze nebojíte
 Csi sze tak szkvaríte, szebi pripisújte!
 Z-vogrszkoga presztavo F. J.

Gda mí to dobro setújemo doprinészti,
 Bög negléda nászleda, nego volo i nágib.

Ka bi csinio dneszdén Pavel apostol?

Dénmo gori, csi bi Pavel apostol dneszdén 'zivo i razszürjávao bi Krisztusov návuk. Vu tisztom vrémeni, gda je on 'zivo, je tá návada bíla, ka szo lüdjé vküpszprisli na varaskom pláci. Csi je sto kaj steo lüdem na znánye dati i vönazvesztíti, je na plac sô i tam z-ozstrim govorényem glászo on návuk, steremi je verníke naméno szprávlati. Pavel apostol je vu szvojem vrémeni záto bio nájdlicsnési predgar, ár je vsze mögöcse deprineszao, naj Krisztusovomi vcsenyé kak nájvcs verníkov szprávi.

Ali dneszdén na placaj nemajo casza lüdjé posztanyívati íao sze vküp csredíti. Vszáki cslovek híti za szvojim poszlom. Komaj csáka, da szí küpi edae-edne novine i csté je. Cstéjo je na 'zeleznicaj, na elektricsni vo'zoyaj, með obédivanym i tak sze informirajo od nóvi i nóvi zgotkov, glászov, ideov, z-recsjov cstéjo novine, da sze orientirajo, stera sze po szvéti godíjo. Gvüsno je tak, ka csi bi Pavel apostol dneszdén 'zivo, bi novin písztáel bio. Z-stampanimi literami bi sze pascsö k-národa szrdcam i dúsam príditi, nyé k-Krisztusi prikapsíti i k-krsztsanszkomí návuki povrnóti.

Bo'ze récsi glásenyé szamo vu cérkváj; je dneszdén 'ze né zadoszta k-tomi, naj sze düse k-Krisztusi nagaejo. Bög me vari, ka bi jazs vu cérkváj récsi Bo'ze glásenyá vrédnoszt poménsávao. Oh né! Tö je vu vszákom vrémeni hasznovito meszto bílo na dús obarjenye i k-Krisztusi prikapsenyé i tüdi osztáne od vekoma! Ali né je tö dneszdén zadoszta záto, ár ji povóli jeszte, kí sze cérkvi ogíblejo i v-nyö nehodíjo. Témtáksim domö trbê neszti, v-röke nyim trbê dati szvéto récs, stera nyé vu Krisztusov tábor povrné, steri je zbüdi na lübézen szvojega vadlúványá i zapopádnóti nyim dá nyega návuk.

Zato právim, ka csi bi Pavel apostol v-nasem vrémeni 'zivo, bi novin písztáel bio. Z-toga tak szhája, da vszákoga verszkoga szpráviscsa, vszáke gmajne evang. 'zenszkoga drúztva vszáke kotrige szvéta dúznoszt je razszürjávati verszke novine; po nasoj sinyoríji vödáni Düsevni Liszt i Evangelicsanszki kalendari, da tak z-literami, stampov mocsjöv sze bojúje kre pravice naséga szvéto ga vadlúványá i nyega öszvetek naprépomáge. Pavel apostol bi zagvüsno tak csinio. Csi tak nyega sztálni, nepomenkani naszledníci 'zelé-

mo biditi, mi tüdi tak mámo csiníti. Vcsimo sze od nasi ocsákov, od nasi prehodnikov, kí szo vu reformácie vrémeni li z-verszki novín, csaszopiszov mocsjöv bíli szpodobni nahitroma, vu krátkom vrémeni Krisztusa ocsisztseno vadlíványe rászüríti.

Z-kak velikov radosztjov cstémo z-reformácie vrémena, gda szo nasi ocsáci tak velika dela oprávlali z-stampi pomocsjöv. V-Ljubláni vö dávane velke novine „Jutro“ szo në dávno od Trubára, od tego jugoszlóvánszkoga sírtela reformácie zvisavajöcs pízale, ka vu zacsétki reformácie, dokecs je evang. vadlíványe z-Slovenie në bílő vösztrébleno, v-krátki 50-ti létí vees kníg i novín pízano i dáno vö, kak potom n szledüvájöcsi v-dvé sztö létaj! Ali nezvisávájmo sze szamo z-ocsákov vrédnosztjöv! Pítajmo szami szebé: jeli szmo vrédni szinövjé i vñúki ödicseni nasi ocsákov? Jeli postújemo, podpéramo nase cérkevne csaszopísze: *Düsevni líszt* novino i *Evangelicsanszki kalendari* nateliko, kak bi sze nász prisztájalo? Jeli nam nebi bílő na spot, csi nász katholicsánje vu tom prelútijo?

Tö szo bogme ömurna i zadoszta velika pítanya. Zatoga volo one gmajne, vu steri je do etega mao pri rászürjávanyi nasi verszki pízov zámüdnoszt, nemáratnoszt ládala, naj sze zbüdijo vu drevénom mráki szpajöcsi verníki. Lépo pozványe csáka tü na gmajn voditele, naprêhodécsé i zevcsenése kotrige, da te nemáratne predramijo, preszvétijo, od toga szí zgovárjajo, tanácsivajo na gyülésaj i pri vszáke prílike vküpprihájanyi. Vu vszákoj vézsi naj zeberéjo mláde vréle kotrige, kí novín, kalendariov rászürjáványe bodo odprávlali.

Vu vszákoj gmajni naj zvolijo edno gvüsno sumico, z-steré pomocsjöv níkaki szíromaski verníki tüdi mögöcsi bodejo prídti k-cstenyé! Z-gvüsno drízim, ka, kí je escse do etiga mao në márao za tö cstenyé, drevéni je bio, naj szamo edno-dvé numeri precsté, de komaj csakao to prísesztno i nede nyemi 'zao za on máli vödávök, steroga za tö plácsa, ár sze nyemi obílno povrné vu onom dühovnom v'zívanyi, v-sterom je do etega mao në meo tála. Edno-dvá lítra vína cêna je zadoszta, za stero de tö radoszt cêlo leto v'zívao, szvojo düso razveszöljávao, vu tí dühovni sze bogato i pomali sze k-Krisztusi vszígdar bílje i bílje priblízávao. Poznam vréle vesznice, gde niedne híze nega, gde Düsevnoaga lísztá nebi csteli. 'Zalosztno, ka jesztejo gmajne, gde cêle vesznice növjo, ka Düsevni líszt jesz-

te — i 'ze v-sészto létnico sztöpi. Nepoznajo ga — nescsejo ga poznati. Kak velika szramota je tö na evangelicsance! Naprêhodécsi, voditelje gmajn, veliko dobröto, neprecenjeno pozványe doprineszété, csi szvoje verebrate prípelate, povrnéte na pöt cstenyá verszki csaszopíszov, ár je tak med Krisztusa naszledáike prípelate. Tak bi csinío Pavel apostol tüdi! Tak mámo i mí csiníti!!

Na konci V. létnika.

Düsevnoaga lísztá eta numera nase szrdcé z-genlivosztjov prehodi: *z-etov numerov szmo dokonosali V. létnik*. Hválo dámo dobromi Bôgi za möcs, z-sterov nász je pomogao v pretecseni 5 létaj, hválo dámo za Vász, za nasi cstítelov líbléni sereg, za líbézen vasesga dobroga szrdcá.

Düsevni líszt je nase evangelicsanszke círкви edna 'zívöcsa kotrige, stera od mêszece do mêszece notrípride k-nyé verníkom, k-nyim gúcsi, nyé opomína: zdr'zi, ka más, naj tí niscse ne vze-me koröno tvojo! Bojdi vréden na vero tvoji ocsákov! Nepozábi, ka zadéne evangelicsánec biditi.

Med te'zkimi razmerami nasimi szmo sze 'zmetno odlöcsili na vödáványe lísztá. Komaj szmo najšli níkaj líudi, steri szo z-szvojm neszebicsnim delom, z-szvojm morálnim i materiálnim podpéranjom nam na pomocs bíli i sze pridrü'zili k-goridr'zányi lísztá.

Doszta dela szo meli tiszti, steri szo vu znánoszti 'zmécsave szvojega goridjánya redjenyé lísztá odprávlali. Ali gnao je je vere tiszti düh, steri nemogocsnoszt nepozna, nego takse vöd'r'zánye zagvüsa, z-sterim te szlab tüdi mocsen bode.

Cêlo nam je 'zao, da neszmo mogli vödávati nas líszt na vékse i na gosztése. Bíli szmo obvzétí v-vnögim drügim delom i tüdi nam je zmenkávao denár. Dönok szmo na sztroskaj D. L. vödáli i razdelili po gmánaj brezplácsno edno lépo podporno peszem vu 2000 eksemplári, vö szmo dáli »vsze je dobro, csi je konec dober« i »Prékmurja znameniti evang. mó'zje« knízici po 1000—1000 eksemplári. Téví knízici odaje dohotek na Diacski Dom aldújemo. Poszkrbeli szmo sze za lépo szpömenka líszte na konfirmáció. Vödámó stampati Kardos Jánosa drágo delo: *Mozesa 5 kníg* i *Josua knigo* po nasem joziki

Doli szmo dáli nastampati do etegamao síniorije i podpornice vszákolétnoga szpráviscsa protokulom i tak rêsili síniorije od tehra i sztroskov, stere bi mëla ona, csi bi té protokulome száma poszebno mogla dati vöstampati. Ali ztém mikmä szmo szi tüdi priszlú'zili to, naj síniorija podpéra vszáko leto z-gvúsnov sumov stampno fundáció, kamcsi poetomoga.

Zdá 'ze naprê glédamo, vüpäjôcs sze, ka bomo mogôcsi z-Bogá pomôcsjov nadaljavati nase delo. Goszpodin Bôg naj blagoszlovi nadaljno pôt Düsevnoga Liszta, pa Vász tüdi, lübléni cstitelje!

Pascite sze ponôviti vase naprêplacilo i porácsajte vasim priátelom, poznancom ete szaméren szlovenszki evangelicsanzki líszt!

Rázloczni máli glászi.

Radoszti glász. Néba i zemla prêde, Récí moje pa nikak ne prêdo. (Lk. 21, 33)

Oszobni glász. Kund Vilmos sínior z-Pancseve szo ôb priliki szpráviscsa Gusztáv Adolf drústva v Grazi v Prêkmurje prisli. Obiszkali szo tü szobotsko, pucinszko i krí'zevszko fáro. Poglednoli szo tüdi Diacski Dom.

Nôvi vucsitel v Pucinci. Hári Zoltán z-Pánovec szo v-Pucince imenüvani za vucsitela. Z-radosztjov ji pozdrávlamo i Bo'zi blagoszlov 'zelemo na nyihovo delo.

Nase síniorije dühovnicke, inspektorje, kántorvucsitelje i ovi csesztnicke szo nov. 1. v M. Szoboti meli jeszénszko szpöved szvojo, po sterôj szo nyim szv. vecsérjo Darvas Aladár krí'zevszki dühovnik vöobszlú'závali. Za tem je pod predszeniksztvom Kováts Stefan síniora i Benko József inspektora konferencia dr'zána. Na konferenciji szo sínior naprêdáli, ka sze escse nestampa znôvics Nôvi Zákon po nasem jeziki. Stampanya korekturo szo Siftár Károly bodonszki dühovnik privolili na szébe vzéti. — Potrêbno je verénávuka knige znôvics vöstampati dati. Ár pa zatogavolo vezdásnye neprípravne knige z-céla predelati, revideálivati trbê, tô pa doszta dela znamenüje, záto sze vöstampanye na prísesztno leto nihá. — Domanjsevszka fara z-cérkevnim nôvim letom adminisztrátora dôbi. — Síniorije inspektor szo referálivali od szobotske fárne sôle i od dr'závne pôdpore za D. Dom.

Reformácije ôszvetek. Zagrebecska gmâna je vu tom leti okt. 30. i 31. palik lepô posz-

vetíla szpömenek reformácije. Predge szo dr'zali Dr. Popp cérkevni predszenik i H. Meder kaplan. Bilé szo deklamácije, solo, trio i quartett peszmi 'zenszek, mu'zikálna naprêdávanya, edna ôszvetna zmêna reformácije: »K-evangelicsanzskoj szlobodscsini.« Glávno naprêdávanye szo pa M. Becker lubljanszki dühovnik meli od „reformácija i kultura“ téme.

Képi v-etoj numeri szo vzéti z-„Evangelicsanzszo kalendarija“ na 1928. leto.

Mikolásko. Priblízáva sze decé sztrahoten dén dec. 6-ti, gda prej pride Mikolásko z-lanci, vküp szpolóvi hüdo deco, zvé'ze je i v-Môro je zlücsa. Toga dnéva sze ta hüda deca jáko bojfi, vsza dobra obêcse roditelom, naj jo szamo nedopúsztiyo odneszti. — Cslovek niti nebi veravô, ka ti odraseni tüdi májo tákse sztrahsnike, od steri sze liki deca od Mikoláska tak trnok bojfiyo.

Zdá vu nájnôvêsem hípi je Szobotska evangelicsanzszo verszka sôla eden táksi sztrahsnik od steroga nikáki nateliko trepecsejo, kak deca od Mikoláska. Nas goszp. veliki 'Zupan szo nam augusztusa 27.-toga obecsali, ka do vu doticsnom meszti poszredüvali, da sze evang. verszka sôla odpré, z-trétjega szeptembra doj píszom je uprav naznánye dáno gmajni, ka je jo dopúsztseno odpréti. Roditele szo v-tom velikom szejátvi deli dáli trüdüti na proforma notri szpíszüvanye decé. Potom pa vsze mirovno szpi. »Učitel'ski továris« (solszke novine) je píszao szvoj bojazni pun ártikulus, naj té evangelicsanzszo sôle neodpréjo, ár je nê trbê ni deci, ni roditelom, komaj 30 vucsenikov sze je dalô notri szpíszati, ali pa csi jo dönok odpréjo, tá naj nedenejo táksega vucsitela, steri szamo kak tak zná szlovenszki jezik, nego tákse, Bôgzná kakso probo vöpre-sztojécse i. t. v. i. t. v.

Nebô'ze evangelicsanci, tak szi denejo zvamí. No, pa szmo mí niti nê proszili tákso verszko sôlo, kakso példodenem katholicsanje májo v-Martyanci i v-Dobróvniiki i escse indri. Mí z-gvúsnô nebi völücsili z-szvoje sôle drügoga vädjüvanya decé, ár niti vsze nase vere decé nebi mogli notriprijéti. Mí sze nebi prestimávali z-têm, kak oni szebé za národne imenüvájôcsi poszlanci, kí szo z-dobróvniske sôle predjati dáli tá vöiménüvanoga vucsitela, nego szmo sze notri zglíhali escse i v-tô, ka teccasz, dokecs evangelicsanzki vucsitelov nebomo meli, katholicsanzszo naj denejo tá. I dönok je Mikolásko vu doszta ocsáj nasa verszka sôla, od stere nateliko trepecsejo ino sze bojfiyo, ka csi bôde, sze szvét porüsi.

Pa sze nemajo zroka bojati! Ka kaksa je verszka sôla, tó oni ravno nevêjo, nigdár szo tákse nê vidili. Mí szmo vidili i meli verszke solé i známo nyéno vrédnoszt. Vu verszko sôlo szo nyô gori dr'zécsi verníki odébrali vucsítela; cérkevna oblászí je naprêszpízszala vucsénya predpravko (nacsrt), i vucsénya réd. Verszka sôla je neodvísena bíla natelíko, da je nadzorník, csi je notri steo idti, je tó pri dühovníki notri mogao zglásziti! No tó bi bio escse jeli bár te íszínszki Míkolászko. Mí szmo tákse nê preszili. Escse i niti telíko szmo nê preszili, kelíko jusov katholicsanje májo. I ni tó szmo nê dôbili. Tak mérijo z-ednákov merov med rázlocsními vadlúványími.

I pa csi bi szí zdravo premíslávalí z-obema rokama bí nyím trbelo popádnóti evangélicsancov ponúdbó. Ár je Szobotske dr'závne sôle sztálicse jáko tú'zno, kaksega vu preszvetseni országaj nindri nega. Vu pét máli presztorov notri sztísznejo blízi 300 decé. Sztené szo fajtne, mokre i tak nezdrave — betegov gnezdô. Ali záto je vsze dobro, tó nevídí niscse, »Učíteljski Tovarí« ne zvê od tóga níkaj. Ali evangélicsanzsaka verszka sôla, tó je 'ze Míkolászko, od steroga sze bojíjo, stero je nevarna sztívar.

'Zalosztno, zadošzta 'zalosztno!

Gederovci. Popravek. Ni res, da ima naše učíteljszto níkšo zasebno klasífikacíjo (osztályozás) za evang. deco. Ne ka bí njím z-verenávuka zapíszzali red v-napredku, marveč njím povprek zapíšejo besedo „lut“. Res je pa, da naše učíteljszto za luteransko deco níma posebne klasífikacíje in ne vpišuje v-dotíčno kolono níčesar. Res je, da je prejšnjíh letíh še vpsíovala besedice „lut“, to pa zaradi tega, ker učíteljszto ní dobívalo za dotíčne níkake klasífikacíje od evang. vereučítelja. Gederovci, dne 30. X. 1927. **AMBROZIJ RUSJAN** l. r. upravítelj osnovne šole. — Príneszli szmo té popravek. Ali vszegavêcs je 'zalosztno tó, ka je gederovszko vucsíteljszto nê sznalo nase cérkvi uradno ímé i je tak tá, kama je nê valón, szpíszívalo eto: »lut«. Ka bí pravíli r. katholicsanje, csi bí nyím eden vucsítel v Matíčni list i ínam »páp.« píszzao? Ali níti vezdásnyí gederovszkí š. upravítel nevê nase cérkvi zákonszko ímenúvanye, ár vu szvojem popravkí tídí récs „luteranszko“ píse! (Rediteljszto.)

Na predgancí je mrô. Bícó 'Zígmónd bonyhádszki ev. dühovník je na predgancí med navdúsením predganyem vküper szpadno. Z-po-

sztrahsení verníkov szo níkákí gori hítili na predganco, odkud szo dühovníka 'ze mrtvoga príneszli dolí. Óa je z-ísztinom nê szamo vu 'zítkí glászso, nego z-szvojev szmrtíjöv je túdí opomínao verníke: »Verosztújte i molte, 'jár neznate, gda príde po vász szín cslovecsi. Líki tát v-nocsi, tak szkrívno i necsákano príde ta szmrt. Bláj'zeni je, kí sze krédí náide.« Treszeti lét je bío te preminôcsi v-Bonyhádi dühovník. Pred tém je v-Nagyszékelyí kaplahan bío. Tam je v-ednom groznom ôgnyí z-edne gorécse hí'ze med 'zítká pogüblenosztíjöv edno v-kímpetí lé'zécso 'zenszko z-detetom navküp vó príneszao. Ali té szrdcsen mládi kaplahan, gda je tak dvá 'zítká szreccsno mentúvao, je na ramaj i gláví sztrahsne rane dôbo od gorécse hí'ze, tak da nyémí je obráz celô grdí grátao. Záto ga voló szí ga je Nagyszékely gmána nê stela za dühovníka odebrati, taksega grdô szkvérjenoga obráza dühovníka prej oní nedo melí. Tak placšúje szvét za dobro csinénye! Kak bláj'zeni szo oní, kí vídôcsi szvéta jálnoszt, hamíszíjo i nepravíccsnoszt, dônok verjejo vu ednom vekívecsnom i pravíccsnom Bôgi!

Jubileum ljubljanske fare. 1927. leto je puno za protestantízmus na Kráínszkom i za ljubljanzsko gmáno znamenítí szpomínov. 400 lét je letosz, ka szo sze tí prví evangélicsáni v Ljubljani vküpszprávlali. Szvetloszt evangélioma, stero je za szlovenszko lüdszto Trubar Primus gorívú'zgaó, je na pogübelnoszt prísíla vu pregányanyi prótíreformácíje. Ali nê na veke. Pred 100 létmí szkoron po 300 létnoj tíhotí je obdr'zána bíla v Ljubljani ta prvá evangélicsanzsaka bo'za szlú'zba. I 75 lét je tomi, ka je ljubljanzsaka evang. cérkevna obcsína grúntana, cérkev i farof zozídani. Od tegamao nepreszstanoma dale dela med vecs sztôjezero drúgi verníkov na rázsríjávanyi krsztsanzske obcsítnosztí i evankéliasanzske dühovne kulture po glásenyí evangélioma i po csinényí práve bratínszke lübéznosztí. Vedno sze povéksáva racsun nyéni verní kotríg, alí po szvetovnoj bojni je zgüblíla polovíco szvojí kotríg i celo szvojo vrédnoszt. V-jáko te'zko bívoszt je prísíla. Cérkev i farof je rázspádati záccsao i gmánszki kotríg áldovagotovnoszt je nê zadosztívala, ka bí faro obdr'zali. 'Ze szo cagati zacsnolí. Ali, gde je nájvéksa potrebcsína, tam je nájbí'ze Bôg i pomôcs. Verebratínszka lübézen je pomogla vsze vrédposztavítí i szkrb odrínóti. Nov. 6-ga je fara szvojeaga gorísztojenyá 75 lét-níce radosztí ôszvetek dr'zála z-lépm redovékom.

Z-szrdcá zelêmo ljubljanszkoj fari nasoj blagoszlov. Szkrbnoszécsi Bôg naj osztáne nadale 'znyôv, da bode ona tam na Kraínszkom evangélicszanszta »trdi grád« i lûdszvtiszedécsemi v-kmici szvetloszt! (Mt. 4, 16.) Iszti dén popoldnévi je dr'zalo szvoje létno szpráviscse protestanszko cêrkevno podporno drústvo vu Sloveniji. Na tom szo ôszvetno naprêdávanye meli Lic. Dr. Schneider Ervin z-Becsa, bivsi ljubljanszki, doticsno beogradszki dühovnik.

Novine tüdi? Kák csüdno je tó, ka Klekl-nove „Novine“ tüdi májo nikakse gerobdr'zánye na szobotszko evangélicszanszko sôlo gledôcs. Pa szo té praj »Novine« i tiszta sztranka, stero szlûzijo, za verszke solé!?

Na dijacski dom szo darüvali: Z-Gradiscsa: Augustin Ferenc, Horváth Károly 10—10, Fliszár Iván, Podlészek József 5—5, Hassaj Ferenc, Obál István, Skrílec N. Fliszár Stevana bratje 4—4 dináre; z-Tisine: Rehn János trzec 50, Zsóks vdovica 20, Kodela Ivan 14, Cipót Ludvik 10, Vucskics Ferenc 4, Novák Stevanova 10 dinárov; z-Tropovec: Katona Stevan 10 din.; z-Gradiscsa: Andrecs 4 glavé zelja; z-Murske Sobote: goszpá Barbarics Jánosova 1 i pô kg. kisziláka, 1 l. szmetane, 3 vrecse repe, g. Jarneviczkójca 1 'zakel krumpisov, 1 'zakel z-vlatí kukorice, g. Siftár Károlyova 1 l. szmetane, 1 kg. kisziláka, 4 l. mlêka, Bác Rezsöva 4 krbلاعse repe, z-Martyánec: Heklics János 10 din, g. Vezérova 1 i pô l. szmetane; z-Csernelavec: Vucszak János 15 kg. psenice, 3 l. psena, 1 vrecse repe; z-Vancsavészi: Mácsek Stevan 4 l. drôvnoga psena; z-Sztrúkovec: Siftár Ferencova 15 kil kukorcse mele; z-Szela: Makári famílija 12 kg. psenice, 4 kile drôvnoga psena; z-Szobote: goszpá Dr. Sömenova szmetano, kiszilák i orehe. Vszém pob. dobvolnim daritelom jáko lépó hválímó. I proszímó dobroga szrdcá gmajnáre, (da je v-etom leti sztrmenoga pôva malo biló i tak szmo nêmogli z-toga obilen dár csakati, nika je záto prislo vküp z-niszterni vesznic); csi bi nam kaj krumpisov, psena, prosza, hajdinszke kase i kukorice bilí dobri aldüvati! Nê doszta od ednoga po ednom, kolicskáj, ár doszta káplíc napuni lagev. Z-töv presnyôv sze obrnémo k-dobrim szrdc dúsam: z-postüvanyem vu D. D. ravnitelszta iméni Fliszár János D. D. vodítel. — Pri Ernisa Józsefi v-Tesanovci na

gosztüvnyí szo naszedüvájôcsi darüvali: po 20 din: Vitéz Géza z-tüv. Ernisa Karolinov, Gomba József i tüv., Kühár Stevan, Benko Géza, Dervarics Stevana tüv. Hrasztye Mota. Gomba Kálmán z-szfálicov 15, po 10 dinári Heklics Kálmán, Porédos Stevan vucsitel, sztarési Lipics Lajos z-Martjánec, Ernisa József; po 5 dinári: Üllen Anna mála szfálica, Berdén Stevan, Ernisa Stevan, Ernisa János, Bencik Lajos i Károty; Vljaj Stevan 1 dinár; vsze vküp 186 din. Lépa hvála postüvaním szvatom, ka szo jsze vu dobroj vóli szpomenili z-dijacszkoga dôma tüdi i Gomba Józsefi za poberanye. Bárbi tó példo i drúgi naledüvali.

Szamovolni dári na gorid'zánye i razsirjávanye Düsevnoga Liszta: Roposa Franc G. Szlávecsi 10, Barbarics Karolina Brezovci 10, Novak József Bokracsi 10, Skrílec János Puconci 2, Andrêcs Iván Peczarovci 5, Boldizsár János ml. Salamenci 5 din. Radí bi nadaljávali! Szrdcs-na hvála!

Dári na Diacszki Dom v pücoszszkoj fari po zlátoj knigi: Kolosa József szabo Püconci 10, Barbarics Karolin Brezovci 10, Franko Miklós fární péaeznik z-tüváriscov Márkisavci 50, Mikola Katica Vanecsa 10, Porédos Mátyás Peczarovci 10, Horváth Vilma Gorica 10, Podlészek János Salamenci 10, Skerlák Stefan Morávcí 5, Rôdi Franc Zenkovci 5 din. — Vszém etim dobvolnim daritelom naj plácsa vsze Bôg miloscse, ár szo taksí áldovje vudodni nyemi!

Na tóletnom szvetszkom kongresi próti alkoholizma v Winona Lake (dr'záva Indjána, U. S. A.) priszosztovalo je 3500 delegátov z-58 dr'zav szvétá. Zasztopana je bíla i Jugoszslávia.

V Jugoszsláviji vmíra létáo 240,000 lüdi. Od toga 50—60,000 od tuberkuloze. Escse víse, kak od tuberkuloze vmíra nas národ od poszledice alkoholizma.

Gornyi Szlávecsi. (Nadaljávanye.) Kornhäusel Mátyás, Mekis Franc, Mekis Stevan krcsmár, Salamon József krcsmár, Rogán Ludvig, Krénosz Franc, Kampl Gusztáv, Majc Henrik, Sinko Jakob iz Nuskove, Gaber Alojz, Zbül Franc, Felkár Károly, Gaber Lipót, Rogán Franc iz Serdice, Grlec Marija, Marics Stevan iz Vêčeslavci, Csontala János iz Pertoča, Marič Robert iz Sv. Jürja. (Dale.)